

[Gerda Møller.]

måde, og det fjerde gennem oplysningsvirksomhed at stimulere den enkelte til løbende at gennemgå efteruddannelseskurser, så stillingskift bliver lettere.

Nu er penge jo ikke noget, man har alt for mange af, og det har det offentlige heller ikke; kunne man derfor virkelig lægge videreuddannelsen til rette i mindre enheder eller moduler, således at man kunne klare den hele eller en større eller en mindre del af den i etaper og ude omkring i samfundet, i byerne og på landet, ville det være meget lettere at klare det for den enkelte, og her tænker jeg også på de rent menneskelige, sociale og psykiske problemer, som måtte opstå. Det kan jo godt være svært at finde sig til rette igen i en undervisningssituation efter færre eller flere års forløb. På den måde ville de personlige afsavn også blive mindre. Det samme ville være tilfældet ved samfundsinvesteringerne, for jeg går da ud fra som helt givet — og jeg var glad for, at hr. Ole Vig Jensen dog til sidst også kom ind på det, ligesom jeg går ud fra det trods den tilbagetrukne plads, som voksenundervisningen har i ministerens udlægning — at initiativtagerne til fritidsundervisningen — og her tænker jeg først og fremmest på oplysningsforbundene — fortsat skal være grundstammen i voksenundervisningen og fortsat varetage de opgaver, der skal løses, og dermed have væsentlige funktioner både med hensyn til den målrettede undervisning og som initiativtager til den almene voksenundervisning.

Jeg mener samtidig, at man, hvis man bliver ved med at gøre brug af de initiativtagere — altså fortrinsvis oplysningsforbundene — som vi har, ude omkring i landet også kunne gøre brug af de mange faciliteter, som de har, de bygninger, de bruger — mange af dem er i de bestående skoler — men også navnlig gøre brug af voksenundervisningens administration og deres erfarne lærerkræfter og derved undgå en alt for stor offentlig administration. Men i øvrigt tror jeg slet ikke, at det vil være muligt at gennemføre en livslang uddannelse, uden at man gør det i samarbejde med det brede folkelige grundlag, som oplysningsforbundene repræsenterer. Til gengæld må oplysningsforbundene så acceptere, at de går ind i et samarbejde med andre uddannelsesinsti-

tutioner om en fornuftig planlægning af hele dette uddannelsesområde.

Hr. Søgaard havde ikke meget tilovers for, at der, når det var voksne, det drejede sig om, skulle være noget, der hed prøver eller eksamen. Det er jeg nu ikke helt enig med hr. Søgaard i, og jeg vil i hvert fald gerne gå ind for, og det vil vi i den konservative folketingsgruppe, at man i forbindelse med den målrettede undervisning får en eller anden form for et bevis for elevens kunnen med hensyn til det eller de fag, han har deltaget i, med hensyn til fagets niveau og indhold.

Det er ikke, fordi vi finder, at en prøve eller en eksamen tegner det fuldkomne billede af en elevs kunnen, men den er dog et udtryk for, hvorledes en elev magter en situation eller endnu bedre flere situationer, og endelig mener vi også, den kan være en ganske god rettesnor både for videreuddannelse og indtræden i erhvervslivet.

Vi ved jo også noget om, selv om det måske ligger lidt langt ude i fremtiden, at målet skal være det, at enhver voksen eller ung må blive i stand til at fortsætte eller genoptage sin uddannelse på et hvilket som helst sted uafhængig af niveau, fødeland eller opholdssted. Skal vi nå det mål, må det vel også være gavnligt med en vurdering, især da man i andre lande med stærke skridt arbejder hen imod anerkendelse af hinandens eksaminer, diplomer o. lign.

Ministeren foreslår nedsættelse af et uddannelsesråd med dertil hørende sektorråd som forbindelse imellem administrationen og de besluttende myndigheder på den ene side og samfundets forskellige dele og funktioner på den anden side. Vi i min gruppe finder det af afgørende betydning, at vi får en koordinering mellem de forskellige uddannelser under undervisningsministeriet og også en koordinering mellem uddannelserne under de forskellige ministerier, hvad enten det nu er arbejdsministeriet, forsvarsministeriet, socialministeriet eller andre ministerier, hvorunder der hører en uddannelse. Da uddannelsesrådet jo skal — nu citerer jeg — beskæftige sig med planlægning og ressourcefordeling samt medvirke til en bedre sammenhæng imellem de forskellige uddannelser og dermed prøve at få uddannelsessystemet til at fungere som en helhed, hvis enkelte dele skal supplere og komplettere